

మరపుకొండ

వి.వి.ఆర్. శివకుమార్

అలాగేనా చేరేవాణ్ణి. కానీ, ఏబ్బర్రం క్రితమే- పబ్లిక్ వర్క్స్లో ఆ టయినింగ్ వెలగబెట్టేశాను నేను! అందుకే యిప్పుడు దానికి వనికీలాను.

వీళ్లు అనుభవం అడగలేదు. అయినా అదో పెద్ద చెప్పకోదగ్గ అనుభవమూ కాదు. అందుకే యీ అప్పికేషన్లో రాయలేదు నేను.

సరే, యింటర్వ్యూలో చెప్పాను మరి, వాళ్లు అలా ట్రైనింగ్ వస్తావా అంటే!

దాంతో పెద్ద ఫోజిచ్చేశారు- ఆ ఆఫీస్ రెవడో!

‘యీ విషయం ఎందుకు దాచాలని ప్రయత్నించావ్?’ అంటాడు!

“దాచటమేమిటి, వాడి బొంద?”

“వాళ్లున్నట్టే యిచ్చేది వాళ్లు. ఏం మాట్లాడినా చెల్లుతుందిగా! అయినా, ఆ ట్రయినింగ్తో కలిసితే, తర్వాత వాళ్లు చేర్చుకున్నా-మొత్తం మూడేళ్లు ట్రయినింగ్ అన్నమాట!

బి.యస్సీ తరవాత నేను బి.యి కోసం చదివినన్నాళ్లు ట్రయినింగ్ను మాట్లా మనీ”

“మీ జాబుకి అంత బ్రా మేమోనోయ్!”

“గా... గుడ్డు

ట్రయినింగ్ ను చాలామంది యింకా చాలామంది యింకా

ప్రెండ్స్ చెప్పారు! చివర వెంటనే రెండునెలల్లో శిక్షణ యిస్తారుట. యిహా మిగిలిన కాలమంతా వర్క్ కోవటమే! పేరుమాత్రం

పోనీ-అలా కష్టపడి

పూర్తిచేసినా, వాళ్లు కక్కురీ మళ్ళీ టెస్టులూ, యింటర్వ్యూలూ తాల్చారం చేసి, చేసి, అప్పడిస్తారుట- రెగ్యులర్ కాలరీ!

ఎలాగూ నాకిహా ఉద్యోగం యివ్వరుకదాని, యినాళ భలే డబాయిచేసాణ్ణి. ఆ ఆఫీసర్లు డంగ్లెపోయారు, పాపం!”

“ఏం, ఏమన్నావేమిటి?” నవ్వుతూ అడిగింది వదిన.

“రెండేళ్లు శిక్షణ అంటున్నారు కదా- ట్రైనింగ్ ఏ ఏ సెక్షన్లో యిస్తారు? ట్రైనింగ్ స్కీమ్వుందా? ప్రోగ్రాంవుందా, టైంటేబిలేది? అవన్నీ చూపిస్తే, ఆ డిపార్ట్ మెంట్ నా అభిరుచుకి అనుగుణంగా, ఆశిక్షణ నా అభివృద్ధికి ఉపయోగ

ఉన్నారు మంటూ కూబబడ్డాను హాలోని డైరెక్ట్, ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టానే. ఎండలో తిరిగి, తిరిగి వచ్చానేమో, మహా నీరసంగా వుంది. అక్కడే వున్న మరో వాలు కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో అల్లుకుంటున్న వదిన నారాకనీ, వాలకాన్నీ గమనిస్తూనేలేచి లోపలికి వెళ్లింది. ఫలితం నాకు తెల్పు. తప్పిగా వెనక్కి వాలాను.

మరో రెండు నిమిషాల్లో గాజు గ్లాసు నిండా చల్లనిషర్టు తీసుకు ప్రత్యక్షమయింది వదిన. గ్లాసునుకుని చల్లని ఆ పానీయాన్ని గలు గలు తాగేసి, గ్లాసు ఆమె చేతికందిస్తూ అన్నాను.

“దేంక్య్.”

“థాంక్స్ సరేగానీ, వెళ్లిన యింటగా ఏమయిందో చెప్పు” అంది వదిన.

“కనబట్టల్లా మొహమ్మీద? మళ్ళా వేరే చెప్పాలా?” అన్నాను చిన్నగా నవ్వుతూ.

“అప్పుడే ఎలా తెలిసి పోయిందోయ్ రిజిల్లు? నువ్వెళ్ళిందేమైనా వెనెటు కంపెనీకా? పబ్లిక్ సెక్టర్ వాళ్లు ఫలితాలు అంత మొహమ్మీదే చెప్పారు. అంచేత వేదాంతం కొయ్యక, యింటర్వ్యూ ఎలా చేశావో చెప్పు” అంది తనూ నవ్వుతూ.

“నాట్ వెససరీ. నిజంగా రిజల్టే తెల్చి పోయింది. మనకా జాబు రాదోచ్!” నీరసంగా అన్నాను.

“నాకు రాకపోతే మానె. నీకు వస్తే అంతే వాలుగానీ, ఎలా తెల్చుకున్నానీ పరమ సత్యం?”

“చెప్తా విను.

అసలా అర్బర్ల యిజామెంట్ వేసేందేమో, ఇంజనీయర్ ట్రయినిలు కావాలని. అనుభవ మేమీ అడగలేదు. రెండేళ్లు శిక్షణ, ఆవెంటనే కన్ఫర్మేషనూ-అని వ్రాశారు.

తీరా యింటర్వ్యూకి వెళ్ళాక, యింజని

యర్ ట్రయినికారు-గవర్నమెంట్ ట్రయినిగా చేరతావా? అనడిగారు!”

“అదేమిటి?”

“అదేలే, నిరుద్యోగ యింజనీర్లు ఉపాధి కల్పనా నిమిత్తం, కేంద్ర ప్రభుత్వం తలపెట్టిన ఓ ప్రధకం. ఈ ప్రధకం క్రింద నిరుద్యోగ పట్టభద్రులకి, డిప్లమా హోల్డర్లకి ఓ ఏడాది పాటు శిక్షణ యిస్తుంది ప్రభుత్వం-వేరేరు ఫ్యాక్టరీలో”

“ఐతే? అలా చేతే కంపెనీకేం వుపయోగం? వాళ్లకి ఉద్యోగస్తులక్కర్లేదా?”

“నివే! బోల్టలాభం. ఈ ఏడాది పాటు యెంటుస్టై పెండ్ యిస్తుంటే, కంపెనీ పనుల్నేయించుకోవచ్చు.

చరిన ఎంబల ఓ నెల్లాళ్ళపాటు యిస్తారు. ఏ ఏ వద

అన్నమాట!”

“ఫర్ సథింగేనీటి? నీకూ ఏడాది ఎక్స్ పీరియన్స్ వస్తుంది. తర్వాత, వాళ్లే తీసుకోవచ్చేమో-సర్మెంటుగా?”

వదిన అమాయకత్వానికి నాకు నవ్వచ్చింది!

“అదీ అయింది తల్లీ! ఓ కాండిడేట్ అడిగాడు అక్కడికి-వన్ యయర్ ట్రైనింగ్ కాగానే, ఉద్యోగం యిస్తారా? అని.

‘మందు గవర్నమెంట్ ట్రయినిగా చేరు. ఏడాది తరువాత, నీ పెర్ఫారమెన్స్ నీ, మా అవకాశాల్నీ, అవసరాల్నీ బట్టి ఆలోచిద్దాం...’ అన్నారు!

ఏడాది తర్వాతనైనా మమ్మల్ని తీసుకునే ఖర్చు వాళ్లకేముంది? మళ్ళీ మాలాటి ఫ్రెష్ కాండిడేట్లు అప్పుడూ దొరక్క పోరుగా?”

వదిన, పాపం తెల్లమొహం వేసింది.

“అన్యాయం కదూ?”

“ఏం చేస్తాం? ఉద్యోగాలు దొరకని మా పరిస్థితిని ఎక్స్ ప్లయిట్ చేసి వాళ్లలా వాడుకుంటున్నారు.

కరంగా వుంటుందనిపిస్తే, అప్పుడు జవాబు లిస్తాను మీ యింటర్వ్యూకి - అన్నాను! వాళ్లు నిప్పులు మీదపడ్డట్టు రవరవ తాడుతూ, 'అవన్నీ అడగటానికి వీలేదు. యిష్టమయితే జవాబు లియ్, లేకపోతే వెళ్లిపో' మృన్నారు.

"కంపెనీ ట్రెయినీ పోస్టుకిపిల్చి, గవర్న మెంట్ ట్రెయినీగా చేరమంటున్న మీరు, మాట నిలబెట్టుకుంటారనే నమ్మకం ఎలా? రెండేళ్ళా మీ పని చేయించుకుని, నిర్మాణాత్మక శిక్షణ ఏమీ యివ్వకపోతే మాగతి?" అన్నాను.

'ఏం చేయించు కంటేనేంకా మీ జీతం మీకు యిస్తాం కదా' అన్నారు.

'సార్! మేం బాధ్యతా యుతులమూ, దేశసౌభాగ్య నిర్మాతలమూ అయిన యింజనీర్లంగానీ, రోజుకూలిలాగ నెలకింత తీసుకు మీరు చెప్పిందేదో చేసి అవతలికి నడిచే కూలీలం కాము. మైండిట్' అన్నాను.

"ఇంత దురుసు వాళ్లు మా ఆర్గనైజేషన్ కి పనికి వరకీ దారు. నువ్వు వెళ్లచ్చు" అన్నారు. అనొప్పి వచ్చేకాను.

అందుబాటులో కొస్తాయి!" నవ్వుతూ అని, లోపలికి వెళ్లి, డ్రెస్ మార్చుకున్నాను. టేబిల్ మీది వ్రతీక తీసి పేజీలు తిరగేస్తూ మంచం మీదికి చేరాను.

* * *

"ఇదిగో, నీ కేంద్ర కవరు వచ్చిందయ్యా!" గదిలోకి వచ్చింది వదిన.

అందుకున్నాను. కవరుమీది ముద్రమాతాను. చింపాను.

"అదే వదినా! రెడ్డెల్ల క్రితం ఏదో సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఇంటర్ ప్రైన్ లో జూనియర్ యంజనీయర్ ట్రెయినీలు కావాలంటే, అప్లై చేశానే, అదే!"

"ఇంటర్వ్యూనా? ఎప్పుడుట?"

"అదే చూస్తున్నా...అరె, యింటర్వ్యూ అనేం వ్రాయలేదే వీళ్లు!

ఊ...ఏమిటో, మీ అప్లికేషన్ మాతాము. మిమ్మల్ని చూడ ద ల్పకున్నాము. ఇరవై అయిదో తారీకు ఉదయం పది గంటలకు మా ఆఫీసులో...

హాయ్...ఫస్ట్ క్లాస్ ఫేర్స్! వెరిగుడ్!"

"అవునూ, చూడటమేమిటయ్యా పెళ్లి చూపులల్లే? ఇంటర్వ్యూ కాదా?"

"దానికే మరో షోకైన పేరల్లే వుందిలే! ఏ మైతేనం, ఫేర్స్ యిస్తార్ల. వెళ్లొస్తాం; రిజల్టు మామూలే అయినా..."

"ఫ...ఫ... అవకకునం!"

"నో...నో... కీడెంచి మే తం చు మూ



గది వదిన.
టికి ఫక్ యో
కల్పియాల, కృత్రి
గొండి తనమూ, వ్యాపారసరళి...
ని మరో ప్రపంచాన్ని నిర్మించ
బాధించాలి! మా యువతరం యింకా
ఆర్థికంగా బానిస బ్రతుకులకి
ప్రతిగంట్లైదు!
అనొప్పి వచ్చింది కాదు అసలైన విప్లవం.
నేడో, రేపా రానున్నదే సిసలు విప్లవం.
ఆ నాడువచ్చిందికాదు నిజమైన స్వరాజ్యం.
నేడో, రేపా మేం సాధించేదే అసలైన స్వేచ్ఛా
రాజ్యం!
అందులో యీ అవినీతి, లంచగొండి
తనమూ అట్టడుక్కిపోయి, సమతా, నికాయితీ
నింగిలో నిలబడుతాయి. మనకి గొడుగుత్త
నిలుస్తాయి!
ఆకలి, నిరుద్యోగం మమ్మక్కూడాకన్పించన్!
అప్పుడే మాకందరికీ, మాకే కాదుదేశంలో
చెయ్యగల ప్రతివారికీ పని దొరుకుతుంది -
తిండి దొరుకుతుంది!
సాఖ్యమూ - శాంతి సర్వ జనాశుకీ
10-1-75 ఆంధ్రనవ్విత్వారపత్రిక 37

సుఖదాంవత్య జీవితం పొందండి



స పుంసకత్యము, శుక్ల చక్షుము, శీఘ్రస్మలనము, ప్రత్యేక సుఖవ్యాధులకు ఉత్తమ చికిత్స.

సంపదించండి.

డా. రాయ్

(Govet Regd) Sex Specialist

ఉదయం 8 నుండి 1-00 వరకు, సాయంత్రం 4 నుండి రాత్రి 9-30 వరకు.

రాయ్ మెడికల్ హాల్,

గాంధీనగర్, అలంకార్ చౌకీస్ ఎదుట,

విజయవాడ-3, Phone : 74658.

నవలలు

శ్రీమతి మాదిరెడ్డి సులోచన

స్నేహపీఠ	—	6.50
పుణ్యపురుషులు	—	6.00
ఇది నాదేశం	—	6.50
తరంగాలు	—	12.00
జిక్ష్	—	6.50
దాలిన రేకులు	—	6.50
వంశాంకురం	—	6.50
వీర కేసరి	—	6.00
రత్న మందిర్	—	6.00

గృహలక్ష్మి శ్రీనివాస్

ఇదే సమాధానం	—	3.25
శ్రావణ మేఘాలు	—	3.25
గులాబీలు- ముఖ్య	—	3.75

గోవిందరాజు సీతాదేవి

తుంగభద్ర	—	6.50
వెలుగు-నీడ	—	6.75

సి. ఆనందారామం

స్వోతిజల్లు	—	6.50
-------------	---	------

Rs. 80/- పంపినవారికి పై పుస్తకములన్నియు పోస్టు ఖర్చులు భరించి, మేమే పంపగలము.

వి. పి. వద్దతి లేదు.

ప్రజా ప్రచురణలు,

విలూరు. (A.P.)

మరో ప్రపంచం

అన్నారు... అవునూ, ఇరవై అయిదింకెన్నాళ్లు? కేవలం ఏడు రోజులే!

“ఏమేం తీసుకెళ్ళాలబ్బా?” మళ్ళా హుషారుగా పెరట్లోకి పరిగెత్తాను.

* * *

ఉన్నవి కేవలం పదికాఫీలు. (విచిత్రమల్లా రిజర్వేషన్లు లేక పోవటమే!)

వందమందయినా వసారనుకున్నాను.

తీరా. రిజిడిగి ఆఫీస్ హాల్లోకి అడుగు పెట్టేసరికి మతిపోయింది!

అక్కడున్నది కేవలం ముప్పై దాటని సంఖ్య!

రిసెప్షనిస్టు, మర్యాదగా సోఫా చూపించి, కార్డు అడిగి తీసుకుంది. అయిదు నిమిషాల్లో ప్యూన్ బిచ్చి, సెగలు కక్కుతున్న నెన్ కెఫే అందించాడు.

అంతకుముందు వచ్చిన వాళ్లు అంతకుముందే త్రాగేసినట్లు ఖాళీ కప్పులు చెప్పున్నాయి!

కాఫీ పుచ్చుకున్నాను. కప్ప టి పాయ్ మీద పెడండగా ఎవరో ఆఫీసర్ వచ్చారు హా!

రఫీ ఒకసారి పరిచి,

“అండరూ వచ్చిన్ గుడ్. థెంక్యూ జంటిల్మన్. మిమ్మల్నింకా విసిగించము.

ఒకరినెంట ఒకరు గా మా బోర్డర్ డైరెక్టర్లని మీట్ కావచ్చు.” అని లోపలికి వెళ్లిపోయారు.

నాకు మతి పోతోంది యీ సార్కాలిటికే, మర్యాదలకీ!

అటెండర్ వరుస సంబర్ల ప్రకారం పేర్లు పిలవసాగాడు.

నాది మూడో పేరే! లోపలికి వెళ్ళాను.

అయిదుగురు ఆఫీసర్లు పున్నారు లోపల. ఇంతకుముందు వచ్చినాయన నాకు కుక్కీ ఫర్ చేశారు. డేక్స్ చెప్పి కూర్చున్నాను.

“సీ సర్! మేం మిమ్మల్ని యింటర్వ్యూ చేసి, కించపర్చాలని పిలవలేదు. అందుకే టవర్లోనూ యింటర్వ్యూ అని రాయలేదు.

మీ సామర్థ్యమూ, తెలివితేటలూ, దేహ రుద్యాని మీ కాండక్టర్ కార్డ్స్, మార్క్స్ మీ మోలూ, ఫిజికల్ రికార్డు,

ఫోటోగూ తలపాయి. అవన్నీ మాకు నచ్చబట్టే మిమ్మల్ని పిలవటం జరిగింది.

మేం యివ్వగలిగింది కేవలం పది పోస్ట్ లే! వచ్చిన అప్లికేషన్లు వేలకి వేలు!

అందునుంచి, మార్కుల వరసలోనూ, మిగతా అర్హతలలోనూ, మాకు మొదటి స్థాయి వనిపించిన మొట్టమొదటి పది ఎమ్మ

కున్నాం. అయితే, ఒకేరకంగా అర్హతలున్న అప్లికేషన్లు కూడా ఒకటికన్న ఎక్కువ తగిలాయి. ఆ ప్రకారం యిరవై ఏడుగుర్ని

పిలవాలి వచ్చింది.

సో, మీలో మాకు నచ్చే పదిమందిని ఎమ్మకోక తప్పదు. మీరు గమక ఎన్నిక కాకపోతే శ్రమకు మన్నించండి.”

నాకు మతి పోయింది.

“ఇది ఇండియాయేనా? ఇది ఉద్యోగం యివ్వటానికేనా? ఇది యింటర్వ్యూయేనా?”

“నో సర్, యిని మా కల వాటే! నా అభ్యుత్థాన్ని పరీక్షించుకోవాలనే వచ్చాను.

మీరు నన్ను టెస్ట్ చేయొచ్చు.”

వినయంగా అన్నాను.

“ప్లీజ్-డోంట్ టాక్ లెక్”

మీరు యిదివరలో ర్యూల తీరు వేరు. విరుద్ధం.

మాది ఎక్స్సె. మేమిందులో విజయం వాండుతు

నికి నిదర్శనం మా కంప్లైండ్ తీరూ, పొందుతున్న లాభాలే!

ప్రభుత్వం నడుపుతున్న లోకి మాదే అధిక లాభాలు కీ

ఇక, ప్రభుత్వం నడుపుతున్న సనయే

మాది! అదే ప్రభుత్వ యూనివర్సిటీ మీకు విద్య నేర్పింది! అదే ప్రభుత్వం మీకు పరీక్షలు పెట్టి మార్కులు యిచ్చింది. మొదటి తర

గతి యింజనీర్లుగా నిర్ణయించింది!

ఆ ప్రభుత్వాన్ని మీరేదో మోసగించి డిగ్రీ పొందారని మేం తలచటంలేదు. మాకు మనుషుల మానవత్వంలో, నిజాయితీలో నమ్మకం వుంది.

అందుచేత, ఆ ప్రభుత్వానికి నచ్చిన మీ నడవడి, అర్హత, అదే ప్రభుత్వ వారసుల మయిన మాకు నచ్చకపోవటంలో అర్థంలేదు. కనుక మళ్ళీ మిమ్మల్ని టెస్ట్ చేసే ప్రసక్తి

లేనలేదు.

సో-మీలో పదిమందిని ఎమ్మకోవటమే

బొమ్మ గిస్తున్నావ

కాలం కాగితంమీద
కలల కుంచెతో.

అలలొస్తున్నాయి
అసహనం వేళ్లతో
తుడిచేస్తున్నాయి.

* * *

అలికినట్టు రంగులు
ప్రసవదశలోనే చిట్టిపోయిన
పసికందుల ప్రతిరూపాలు.

రేపటి బొమ్మ

డా // సి. నారాయణరెడ్డి.

మళ్ళీ బొమ్మగిస్తున్నాను
నీటి కాగితంమీద
నివ్వల కుంచెతో.

మర్-మర్-మర్-

చుక్కలు చిట్టిపోతున్నాయి
దిక్కులు పేలిపోతున్నాయి
శూన్యం కమిరిపోతున్నది.

మర్. మర్. మర్-

అలలు ముంచుకొస్తున్నాయి
చుట్టుముట్టిన అవిరులమధ్య
ఊపిరాడక చస్తున్నాయి.

* * *

బొమ్మ పూర్తయింది.

* * *

నీటికాగితం సుదులు
తేలిపోతున్న అలల శవాల.
నివ్వలకుంచె నోట
పుక్కిలిస్తున్న మూర్యోదయాలు.

తప్ప, మిగతా పదిహేడుగురినీ కించపర్చటం
మా ధ్యేయం కానే కాదు.

మీకు యివ్వబోయే ఉద్యోగానికి ఎవరు
ఎక్కువ అభిరుచి, అభినివేశం కలిగివుండి.
ఉత్సుకత చూపుతారో తెలుసుకోవటానికే
యీ ప్రశ్నలు!

దయచేసి సూటిగా, నిర్మోగమాటంగా
జవాబులివ్వండి”

“డిలా చూస్తూ ఉండిపోయాను.

“గులకు బనాబులిచ్చాను,

నాలుగు గంటలకు

కోవచ్చు” అన్నారు

అప్పుడు

ంక్) చెప్పి వచ్చేశాను.

సాయంతం తిరిగి, వెళ్ళేసరికే
బోర్డులో బిళ్లు పెట్టారు. నేనూ నెలెక్ట్
యాను! అందులో పుస్తక ప్రకారం పర్యవే
మేనేజర్ గా పుచ్చుకున్నాను.

రెడిగా పుస్తక ‘అప్రెయింట్ మెంట్
ఆర్డర్’ అందించారు.

‘ఇది కలా? యిలా?’ తెలిలేదు.

“చూడండి. మీ ట్రయినింగ్ పీరియడ్
ఆరు నెలల కాలం. కానీ, మీ సెర్పానెమ్స్ నీ,
చాకవచ్చానీ బట్టి హెచ్చింపు బడనూవచ్చు.
లేదా తగ్గించనూ వచ్చు.

తర్వాత మరో అయిదేళ్ల పాటు బాండ్
యివ్వాలి మీరు.

ఆ వివరాలన్నీ మీ కిచ్చిన ఆర్డర్ లో
వున్నాయి. చదువుకుని, రేపుదయం సమ్మిట్
చేస్తారా?”

అనందాతిరేకంతో, అలాగేనని చెప్పి బయ
టకు వచ్చేశాం పది మంది.

మర్నాడు అ గ్రె మెంట్ సైన్ చేసిచ్చేసి,

మరోవారం లోగా వచ్చి చేరేలా మాట యిచ్చి,
గాలిలో తేలూతూ రై తెక్కాను.

* * *

వదిన ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచింది.
అన్నయ్య ఆనందంతో భుజం తట్టాడు.

“మన దేశమూ మారుతోందిరా! తెలివి
తేటలకీ, అర్థతలకీ అవకాశాలు లభించుతూనే
వున్నాయి క్రమేపీ!” అన్నాడు.

నాలుగు రోజుల్లో అన్నీ సిద్దం చేసుకు
బయల్దేరి వెళ్లి ఉద్యోగంలో చేరిపోయాను.

* * *

మూడు నెలలు గాలిగా గడిచిపోయాయి.

నా కవ నేనా గది. జాను మరి, నుగిం
దెమె అంతా పూర్తి ధియరీ! ప్రాక్టికల్
నాలెడ్జి ఎక్కణ్ణుంచొస్తుంది? ఈ ఉద్యో
గల్లో ట్రయినింగ్ కన్నా, విద్యార్థి దశలోనే
ప్రాక్టికల్ ట్రైనింగ్ కొంచెం ఎక్కువ చేస్తే
బాగుణ్ణు!

నా వర్క్ నూపర్వైజర్ కాబట్టి తేలిగానే
వున్నా, ప్రాక్టికల్ నాలెడ్జి కోసం అహారహం
వర్క్ షాప్ లోనే గడుపుతూ, స్పెషల్
యింట్రస్ట్ వర్క్ నేర్చుకుంటున్నాను.

ఆ రోజు ఉదయం ఆఫీసుకి వస్తూనే,
మేనేజర్ పిలుస్తున్నారని తెల్పింది!

ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ ఆయన సన్నుతీయ
లేదు. ‘ఎందుకదా?’ అనుకుంటూ వెళ్లాను.

“స మిష్టర్! మీ పెర్ఫార్మెన్స్ యీ
మూడు నెలలుగా గమనిస్తున్నాం, వర్క్ మీరు
నేర్చుకుంటున్న తీరు, పని మీద మీరున్న
ఆ శ్రద్ధా శక్తి లా, మాకు తృప్తిని కలిగించాయి.

కానీ, మీరు పని చెయ్యవలసంది జానియ
రింజనీర్ గా గానీ, ఒక అవరేలర్ గా కాదు.

మీరు పని నేర్చుకోవటంలో పాటు పని చేయిం
చటం ముఖ్యంగా నేర్చుకోవాలి.

ల నూపర్వైజరీ తెసాసిటీ మీలో లోపి
చింది.

పని చెయ్యటం క్షుణ్ణంగా తెలిస్తే, పని
చేయించటం కొంత సులభమే అయినా,
కమాండింగ్ పవర్, టాకిలింగ్ (ప్రాసీజర్)
కూడా చాలా అవసరం.

కాబట్టి యికనుంచైనా మీరు ఆ పద్ద
తిలో కృషిచెయ్యవల్సిందిగా నా సలహా”
అంటూ తెచ్చిచ్చి పంపేశారు.

* * *

అప్పుట్టుంచీ నా దృష్టి క్రమంగా నూప
ర్వైజర్ వైపు మళ్లించాను.

నెలరీ బు గడిచాయి. యీలోగా రెండు,
మూడుసార్లు మేనేజర్ షాపులోకి వచ్చి
నవ్వుడు నవ్వు గమనిస్తుండటం నేనూ
గుర్తించాను.

తిరిగి నన్నాయన పిలుస్తున్నారని తెలిసి
నవ్వుడు పణికాను కొద్దిగా.

‘ఏమిటియన? వర్లిక్ ఎంటర్ ప్రైజ్ లో
గూడా ప్రయత్నంకంపెసిలా యంత కట్టు
బాటా? మళ్ళీ ఏం తెక్కర్ వినాలో!”

బితుకుబితుకుమంటూ వెళ్లాను.

“కమాన్. బి సీటెడ్! మీ మెరిట్
రేటింగ్, పెర్ఫార్మెన్స్, కాండక్ట్ రికార్డ్స్
మాకు వచ్చాయి. యీ నాలుగు నెలల్లోనూ.

మీ థిస్ రికమండేషన్ కూడా బాగున్నాయి.
మిమ్మల్ని రేపు ఒకటవ తేదీ నుంచీ,
కంప్లైట్ చేస్తూ ఆర్డర్స్ యిస్తున్నాం.

కంప్లైట్ చేసేస్తే
యిదేవిదేవైన దీక్షతో ఆర్గనైజేషన్
అభివృద్ధికి లోదాడతారని ఆశిస్తున్నాం.
కంప్లైట్ చేసేస్తే”

నా బుర్ర నిజంగా తిరిగిపోయింది.

థాంక్స్, ఏదో అనేసి కలలోలా తేలుతూ

భక్తవ్రతం అష్టవక్తలు విశ్రాంతి గురువ్రతం కలరమణయ్య



ఫో రమైన తపస్సు చేసినవారికి అద్భుత మైన శక్తులు కలుగుతాయి. అలాగే విశ్వరమైన మనస్సుతో భగవంతుణ్ణి ధ్యానించే వారికి ఆయన అనుగ్రహంవల్ల అద్భుతమైన శక్తులు లభిస్తాయి. తలచిన కోరికలన్నీ వెరవేరుతాయి.



అయితే ఆ రీతి శక్తులు లభించాయి గదా అని వాటిని లౌకిక వ్యవహారాల కోసం, తమ కోరికలు నెరవేర్చుకోవడంకోసం ఉపయోగించుకోరాదు. అలా ఉపయోగిస్తే తనకే నష్టం. ఆ శక్తులు నశించాక ఆవ్యక్త మాయలు మనిషికంటే హీనస్థితికి వస్తాయి.

పూర్వం మహామునులు కోపంవచ్చి ఇతరులను శపించినప్పుడు వారి తపశ్శక్తి తగ్గిపోతూ ఉండేది. తిరిగి ఎంతో శ్రమపడి తపస్సు చేయవలసి వచ్చేది. ఈ విషయం మనకు పురాణాలవల్ల స్పష్టమవుతూ ఉన్నది.

భగవంతుడు కల్పవృక్షం వంటివాడు. కల్పవృక్షంక్రింద కూర్చున్నవాడు ఏమికోరినా అది లభిస్తుంది. తపోధ్యానాలవల్ల మనస్సు పరిశుభంగా, సాధకుడి జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అప్పుడు, లౌకిక కోరికలను వదిలిపెట్టాలి.

ఒక ధ్యానతత్పరుడు ఒక ఊరికిపోతూ ఎండదెబ్బతిని అలసిపోయి, దారిలో ఒకచెట్టుక్రింద కొంతసేపు విశ్రమించడం కూర్చు

న్నాడు. అక్కడ ఒక పాన్పుఉంటే హాయిగా పడుకోవచ్చునుగదా అని అతనికి తోచింది. ప్రక్కకు చూడగా ఒక పడక కానవచ్చింది. దానిపై విశ్రమించి, ఆకలిగా ఉండుటవల్ల 'ఏమైనా ఆహారం దొరికితే ఎంత బాగుండును?' అని అనుకున్నతడే తడవుగా రుచిగల ఆహారపదార్థాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. వాటిని ఆరగించి, అతడు తన అద్భుతశక్తికి తానే ఎంతో ఆనందించి, తనకు ఇక అసాధ్యమేమీ ఉండదని భావించాడు. కొంచెంసేపు గడిచాక అతనికి 'ఇప్పుడొక పులివచ్చి నన్ను మింగివేస్తే ఏం చెయ్యగలను?' అనే దురాలోచన కలిగింది. వెంటనే కాండ్రుమంటూ ఒక పెద్ద మింగివేసింది.

అందువల్ల ధ్యానం, గౌరవం మున్ను పొందవచ్చును. కాని వలనముకం వంటి శోకం, రోగం, తాపం మున్ను కామకుని ఉన్న సంగతినికూడా బాగుగుర్తించాలి.

బయటకు వచ్చేవాడు. లోటి కోరికల కంట్రాబ్ చెప్తన్నా నా మతి యిక్కడికి రాలేదు.

ఇతరస్థానాల్లో పనిచేస్తున్న మా ఫ్రెండ్స్ చాలామంది మాటలు గుర్తుకురాసాగాయి : వాళ్లకి ట్రయినింగ్ పిరియడ్స్ ఎలా అకారణంగా ఎక్స్టెండ్ చేసినది, ఎలా ఆలస్యం చేసి ఏడిపించింది...యిలాటివి!

అవన్నీ నిజమేనా? మరి నా అదృష్టం చూటా?

ఇవేకే లేచినవేళ ఎంత మంచిది! ఇంకా రెండు నెలలదాకా కనీసం ఆలోచించను గూడా పిలువేసి, కన్సల్టేషన్ అప్పుడే జరిగిందా?

మరో ప్రపంచం

ఇది దేవుడి దయా, నా శక్తి ఫలమా. అధికారుల నిజాయితీనా - లేక అన్నీనా?

ఏమయితేనేం, వెంటనే అన్నయ్యకి పుత్రరం వ్రాసినదెయ్యాలి!

వదిన ఏమంటుందో? ఎంత సంతోషిస్తుందో!

ఇదంతా నా అర్హతే. మేనేజర్ మంచి తనమో, కాదు. కేవలం తన ఏడుకోండల వాడిదయే నంటుందా?

చూడాలి.

గబుక్కున టేబిల్ మీద పేన్ అందుకున్నాను.

* * *

ధన్మంటూ కింద పడింది, నా చెయ్యి తగిలి, పేపర్ వెలుబ్.

"ఏమిటయ్యా పాడునిద్దర పట్టపగలు గూడా? పైగా ఆ కాళ్ళూ, చేతులూ విసరటం కూడాను! ఆ అలారంపీస్ కాస్తా క్రిందపడిపోతే?

లేచి ముఖం కడుక్కో. కాఫీ త్రాగుదూ గాని!" వదిన మాటల్లో 'మరో ప్రపంచం' లోంచి 'మనదేశం' లోకి వచ్చిపడ్డాను - బ్రమిన్ నిరుద్యోగిగా నిరాశానిస్సుహల్లోకి!